

[K. Helveg Petersen.]

det op som en udfordring, opstår helt nye værdier, som man måske ikke er opmærksom på.

De andre ordførere har også talt om det, der var sigtet med den nye lov, en beskæring af fagmassen enten ved at udelade fag eller ved at begrænse fagenes omfang. Man har peget på, at der derigennem skabes en bedre baggrund for, at eleverne kan sætte sig ind i tingene. Jeg vil gerne citere, hvad der står i betænkningen om dette forhold, fordi jeg synes, at vi uophørligt må holde os det for øje. Der står i udvalgets betænkning følgende om studieplanerne:

„Udvalget er klar over den afgørende betydning, studieplanernes udformning vil få, og ønsker at understrege betydningen af, at der ikke for den enkelte elev opstår en sådan ophobning af formelle krav inden for alle områder og discipliner, hvori han deltager, at man derved modarbejder de væsentlige hensyn, der knytter sig til elevernes fordybelse i de pædagogiske discipliner og i de fagområder, der har deres særlige interesse, og hvorigennem de tilegner sig arbejdsmetoder af værdi for hele deres virksomhed inden for skolen, samtidig med at deres evne til selvstændigt og modent at arbejde med problemerne udvikles.“

Der ligger en afgørende retningslinje i det, der her er sagt, og jeg tror, at denne formulering også vil komme alt det, vi her taler om, til gode, hvis lærerne kan løse deres opgave.

Vi er jo nogle her, der har været med til at debattere kristendomskundskabens stilling også i andre sammenhænge. Jeg har været med til mange diskussioner landet over i forbindelse med folkeskolelovgivningen og den blå betænkning. Man kritiserede det antal timer, der var givet i den blå betænkning. Jeg har ikke erindring om, at man fører denne kritik frem i øjeblikket, men vil gerne pege på, at noget af det, der skete i forbindelse med gennemførelse af den blå betænkning, var, at man på anden vis søgte at styrke fagets stilling, bl. a. ved at der oprettedes et professorat i kristendomskundskab ved lærerhøjskolen, og også ved at der oprettedes en stilling for en fagkonsulent på dette område.

Man må heller ikke være blind for, at der

i forbindelse med videreuddannelsen ligger muligheder. Det er jo accepteret af lærerne i meget høj grad, at man må videreuddanne sig, og jeg tør nok antyde, at man søger til alle de kursus, der tilbydes, hvad enten det er på lærerhøjskolen i København, eller det er på lærerhøjskoleafdelingerne, eller det er på faglige kursus, som lærerorganisationen selv arrangerer. Der er en vældig tilstrømning, og også her ligger der jo muligheder for, at dette fagområde bliver taget op, hvis man finder frem til nye metoder og nye synspunkter med hensyn til fagets udvikling.

Det er her, jeg mener vi skal sætte ind; det er her, jeg mener der skal ske en styrkelse; det er her, jeg mener seminariekommissionen, den nye kommission, som ministeren vil nedsætte, i særlig grad bør sætte ind: på hvilken måde kan vi styrke fagets stilling? Det er denne bestræbelse, der er afgørende, og ikke den bestræbelse, der går ud på blot at sikre et større antal timer. Det er slet ikke sikkert, man når det, man ønsker, gennem denne kvantitative forøgelse af undervisningen.

Jeg har naturligvis intet imod, at vi ser på hele dette spørgsmål i uddannelsesudvalget, men jeg nærer megen tvivl om, at det ville være rimeligt at gå til ændring i den lov, som vi for nylig efter den meget grundige behandling har vedtaget. Jeg er derimod helt tilfreds med ministerens ord om, at der bliver nedsat en kommission til at arbejde med hele problemet i alle skoleformer.

Poul Dam: Den debat, der har været ført her i dag, og som jeg har hørt på med interesse, er jo kun en del af en meget større debat, hvoraf resten foregår i offentligheden, og jeg synes, der er enkelte ting fra denne debat, som hører med her.

Det har været antydnet — jeg tror bestemt ikke af hr. Diderichsen, men af mange uden for denne sal — at folketingets medlemmer ikke anede, hvad det var, de vedtog i forrige folketingår. Jeg vil gerne melde mig som en af dem, der vidste, hvad jeg stemte for. Jeg stemte for den ændring i loven, som nu beklages. Jeg mener, at det var en god og fornuftig ændring, og jeg tror faktisk, at de fleste medlemmer udmærket godt vidste, hvad det var, de stemte for.